התורה היתה באה פרק שמיני מנחות עט

שרשה ונמצאת בעלת מום רבי אליעזר אומר קדש רבי יהושע אומר לא קדש דברי ר' מאיר אמר רבי יהודה לא נחלקו רבי אליעזר ור' יהושע על ב) ששרשה ונמצאת טריפה שלא קדש ועל חרץ לזמנו שקדש, ועל בעל מום שלא קדש, ועל מה נחלקו על חרץ למקומו שר' אליעזר אומר קדש ורבי יהושע אומר לא קדש אר"ב אליעזר הואיל וחרץ לזמנו פסול וחרץ למקומו פסול מה חרץ לזמנו קדש אף חרץ למקומו קדש אר"ב יהושע הואיל וחרץ למקומו פסול ובעל מום פסול מה בעל מום לא קדש אף חרץ למקומו לא קדש אמר לו רבי אליעזר אני דמיתיהו לחרץ לזמנו ואתה דמיתו לבעל מום נראה למי דומה אם דומה לחרץ לזמנו נהנונו מחרץ לזמנו אם דומה לבעל מום נהנונו מבעל מום התחיל רבי אליעזר לדון דין פסול מחשבה מפסול מחשבה ואין דין פסול מחשבה מפסול הגוף התחיל רבי יהושע לדון דין פסול שאין בו כרת מפסול שאין בו כרת ואל יוכיח חרץ לזמנו שפסול שיש בו כרת ועוד נהנונו משלא לשמו שפסול מחשבה ואין בו כרת

ושחק רבי אליעזר ורבי מאיר מאי שנא שרשה ונמצאת טריפה דהוי פסולו קודם שרשה ומאי שנא שרשה ונמצאת בעלת מום דלא הוי פסולו קודם שרשה: ברוקן שבעין ואליבא דר' עקיבא ראמר אם עלו לא ירדו, ג) ורבי יהושע כי אמר רבי עקיבא אם עלו לא ירדו בפסולא דגופיה אבל לקדושי לדם לא איתמר "דמאת ששרשה חרץ לזמנה אם עלתה לא תרד חרץ למקומה ג) רבא אמר תרד רבה אמר לא תרד רבא כרבי יהושע ורבה כרבי אליעזר ורבה ביה רבה לגביה דרבא מדהדר ביה רבי אליעזר לגביה דרבי יהושע ואיבא דאמרי ראמר רבי אליעזר לגביה דרבי יהושע, ז) רבה דקיל ביה מדהדר ביה ר'